

Starcke: Det Lovforslag, som den ærede Minister har fremsat, og det, som de ærede Forslagsstillere har indbragt, angaar i Virkeligheden en saa stor Sag, at det ikke kan andet end vække almindelig Forbavselse, at den synes at staa under en saa uheldig Stjerne, som den gør. Navnlig var det en usædvanlig skarpt afvisende Holdning, den højtærede Minister i Forgaars fandt Anledning til at indtage overfor det private Lovforslag — vi har hørt, hvorledes Forhandlingen i Dag har drejet sig derom —, og det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Mortensen) udtalte næsten ordlydende samme Forbavselse som Ministeren over, at netop det nuværende Tidspunkt var valgt til at fremkomme med Forslaget, og over, at det ikke var fremkommet for længe siden, den Gang Venstre havde Regeringen og raadede over Flertallet her i Salen. Selvfølgelig har der ikke været nogen Aftale mellem den ærede Minister og det ærede Medlem, men de har øjensynlig haft et fælles Ønske om at være mindre elskværdige overfor det Parti, hvortil Forslagsstillerne hører. Det maa vel erindres, og det ved navnlig den højtærede Minister særdeles vel, at Venstres Regeringer har til den sidste Tid været stærkt optagne af at bringe Orden i Statens Finanser, og at et saa stort Projekt som det foreliggende maatte vente, til dette var naaet. Det er nu naaet, og selve den Regering, hvoraf den højtærede Minister er et saa fremragende Medlem, nyder godt af det Arbejde, som Venstres Regering har gjort for at ordne Statens Finanser. Naar den ærede Minister udtaler sin Forbavselse over, at man har afventet dette Tidspunkt, har denne Udtalelse derfor i hans Mund aldeles ingen Vægt. Finansielt har den ingen Vægt, da Staten nu magter denne Opgave. Og jeg vil ikke gaa, ud fra, at Ministeren mener, at private Lovforslag her i Tinget kun kan indbringes af Medlemmer, som hører til det Parti, der tilfældigt i Øjeblikket har Regeringen. Jeg kan ikke antage, at der i mindste Maade skulde ligge i den afvisende Holdning, at fordi Lovforslaget er indbragt privat af 8 Folketingsmænd, der ikke tilhører Regeringspartiet, udtaler man sin Forbavselse

over, at det er kommet netop nu. Nej, det maa hænge anderledes sammen.

Den højtærede Minister kom med en anden Udtalelse, som, hvis den havde været rigtig, vilde have haft betydeligt større Interesse. Han sagde, at Lovforslaget fra de private Forslagsstillere var et Udtryk ikke for Enighed, men for Uenighed mellem Fiskerne. Den højtærede Minister kender Forholdene i Fiskeriverdenen saa godt, at han ved, baade hvordan den Bemærkning rammer, hvor ondt den kan gøre, og hvor uberettiget den i Virkeligheden er. Der er ikke lagt Skjul paa, at der er mange Særønsker, og der er mange Ting, hvis Afgørelse derfor er overladt til Kommissionen. Men den Enighed, der er om Lovforslagets Hovedtanke, er ubestridelig. Det tyder ikke paa Velvillie overfor Lovforslagets Grundtanke, naar man søger ligesom at tirre den oprindelige Uenighed op til større Dimensioner, end rimeligt er. Nej, hvis kun den Stump af Forslag til Gavn for Fiskeriet, som Ministerens Lovforslag indeholder, skulde gennemføres, vilde der utvivlsomt i Fiskeriverdenen være Enstemmighed om at sige: Nej, dette er ikke nok. Den højtærede Minister har ogsaa derfor været ret rundhaandet med skønne Løfter: naar man blot nu vilde tage imod dette Lovforslag, vilde han være villig og tage det videregaende under Overvejelse. Men der var det ved den Velvillie, han talte om, at den voksede i samme Grad, som Løfterne blev ubestemte, at det var en Henvisning til en ny Overvejelse, en ny Undersøgelse. Der var ikke noget bestemt deri, og den skarpe Maade, hvorpaa han vendte sig imod de 8 Forslagsstillere, slog derfor tilbage mod ham selv, idet han sagde: Mit Forslag byder Fiskerne en Realitet, men de Herrer kun en Kommission, og hvor mange Penge der i den er til Fiskerne, ved de ikke en Gang. Dette er ganske urigtigt, Lovforslaget gaar aldeles ikke ud paa en Kommission, men paa en Bevilling, og der er mange flere Penge i det, end der er i Ministerens, saa mange, at nogen kunde rejse finansielle Betæneligheder derved. Kommissionen er kun et Organ, gennem hvilket Bevillingen skal fordeles.

Men en saadan Taleblomst som den